

Ülkər Nicatlı

Gülümsə, qadın

Sən həyatın sevgi fəslisən,
Hər səhər alnından öpür mələklər,
Diksinir
içindəki xatirələr...
Dodağında bir öpüş,
Gözlərində unudulmaq
qorxusu üşüyür.

Qar altında gülümsəyən
bənövşə kimisən bir az,
Ətrinə,məsumluğuna can atar
ruhunda səni gəzdirenlər
və səni fəth etmək istəyənlər...

Bir ömür
canında balıq kimi çırpınar
fəth olunmaq arzusu,
Utanarsan
işğal olunmuş arzulardan.

Sənin adına
hopub Tanrı qoxusu,
Sən bütün duyğuların
and yerisən, qadın.
Baxma ayrılıqlara,
vüsal sənin özünsən,
Qoy fələk səni
qoxlamasın,
Özündən-özünə sarı
yeri sən, qadın

Adın çiçəkləyən yerdə
Tanrı gülümsəyir
hər gün, qadın.
Sən də gülümsə,
bəxti açılısın tənhalığın...
Üzü gülsün
daraqsız saçların,
duvaqsız acılarının.
Gülümsə, qadın
Tanrı üşüyür...

Bayraq

Mənası uludur, hikməti dərin,
Qanından rəng alıb neçə min ərin.
Şuşa qalasını alan əsgərin,
Təbəssümlə dolu üzüdür bayraq.

Ürəklər boyuna açıb qucağın,
Şərəf tarixidir ötən hər çağın.
Millətin qəlbində yanan ocağın,
Heç vədə sönməyən közüdür bayraq.

Bir üzü Turandı,bir üzü "Quran">
Qalalar endirən, sarhədlər quran,
Oğul qəbri üstə səssizcə duran,
Şəhid anasının gözüdür bayraq.

Şanlı zəfərinlə, Vətənim, tanın
Şəhid ətirlidir damarda qanın.
Qələbə soraqlı Baş Komandanım
Yurdda dalğalanan sözüdür bayraq.

Dağlarda qalmayıb nə duman nə çən,
Şöhrətin boy verir zirvələrəcan
Bu torpaq uğrunda canından keçən,
Şəhid oğulların özüdür bayraq.

Günah nağılı

Gözlərinin gözlərimə yazdığı,
O məktubun gözlərindən gen düşək
Duyğuların əlifbası gizlidir,
Gəl bu gizli əlifbada görüşək.

Al ovcuna əllərimi şeirtək,
Xatirələr heca-heca oxunsun.
Sevgi-sevgi çiçəkləyən dodaqlar,
Bir meh kimi yanağıma toxunsun.

Əl eyləyək ötüb gedən anlara,
Çıxarmasın bu sevgini yadından.
Bircə misra məktub yazaq Allaha,
Bu bir anlıq xoşbəxtliyin adından.

Günahına qurban olum ay Allah,
Bu günahım oğurlayıb ağılı.
Bələnidir taleyimizin ətrinə,
Sevgi dolu bu günahın nağılı.

Söylə ki...

Gözümdə islanan iki misra var,
Biri Leyli misal, biri Əslidir.
Bütün mövsümləri unudtum bu gün,
Mənim ürəyimdə sevgi fəslidir.

Oxşa saçlarımı yaz yağışı tək,
İslanım məhəbbət nəğmələrində.

Kövrək duyğuların təbəssümündən,
Könlü çiçəkləsin nəğmələrin də.

Bu həzin misranın gözlərini öp,
Saxla ürayində əmanət kimi.
Bir gün soruşacaq bir eşq mələyi,
Bu ürək kimindir əmanət kimin?!

Bu alın yazının yolları üstə,
Bir tənha nəğməyəm, bir qərib çiçək.
Söylə ki, ayrılıq qoxusu gəlir,
Qəlbimi üstünə qoy sərim, çiçək...

Məni unut demişdin

Dəniz gözlüm, məni unut demişdin,
Gözün aydın, sətir-sətir unudtum.
Gördüm səni unutmağa tabı yox.
Ürəyimi sənə xətir unudtum.

Sevgi mehi öpməz daha üzündən,
Dadı qaçıb ömür adlı bu yolun.
Götür mənim göz yaşımı nə olar,
Öz əlinlə göz yaşını yu yolun.

Çatılıbdı qaşları sənlə günlərin,
Xatirələr üzün tutub qəhərdən.
Bütün dünya ayrılığa yoluxub,
Sevgi köçüb sən yaşayan şəhərdən.

Vaxtın olsa, bu yaralı misramın,
Könlün alıb, göz yaşını silərsən.
Dəniz gözlüm, məni unut demişdin,
Sevmək özünü unutmaqdır biləsən.

Anama məktub

Yuxuma gəlmisən bu qış gecəsi,
Qayğılı qəlbinə qurbanam,ana.
Dünyanın ən böyük müqəddəsliyi,
"İncil"im, "Törat"im, "Quran"ım, ana.

Yuxuma gəlmisən bu qış gecəsi,
Yastığım bələni sənin ətrinə.
Yenə də səpilir layla qoxusu,
Ömür kitabının hər bir sətrinə.

Yuxuma gəlmisən bu qış gecəsi,
Ömrü çiçəkləyib yuxularımın.
Sənin gəlişinlə həyat qapısı,
Bağlanıb üzünə qorxularımın.

Yuxuma gəlmisən bu qış gecəsi,
Köz düşüb üstünə xatirələrin,
Yuxunu yorğan tek çəkir üstümə,
Sənin nəvazişli kövrək əllərin.